

Publicerad 2007-10-20 09:21 av Erik L

Den första strofen är tidigare publicerad som \"Mannen vid hustruns grav\".

Växelsång

Mannen.

Nu har jag brutit dig en lilja,
men rosor har jag inga -
ty du är lagd i jorden kära.
Alls intet kan oss skilja,
ej livets flykt från denna jord.
Du är mig alltid nära
och ljuvt i minnet hör jag klinga
din stämmas ömma ord.

Hustrun.

Så har du kommit åter
och med dig livets skira lilja.
Ditt minne vill jag vara
och hos dig när du gråter,
likt gåtan som så ofta spord
som vinden har att svara:
Alls intet kan oss skilja,
ej livets flykt från denna jord.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik L med Poeter.se id #18152 innehar upphovsrätten